In goede en slechte tijden

Op een zonnige ochtend, daags voor het carnavalsweekend, bellen we aan bij Marina Goossens. Sinds 2018 is zij de drijvende kracht achter Lotgenotencontact bij Kanker Ninove. Met een tomeloze energie zet ze zich in voor lotgenoten die ook een kankerdiagnose kregen. Een gesprek met een geëngageerde dame!

Marina, hoe ben je ooit begonnen met Lotgenotencontact bij Kanker?

"In 2013 kreeg ik zelf te horen dat ik kanker had. Dat was een ongelofelijk zware periode. Je hele leven wordt overhoop gehaald en je komt in een moeras van twijfels en onzekerheid terecht. Angst ook. Dan wordt er een behandeling opgestart waar je fysiek en mentaal echt ziek van bent. In 2018, het jaar waarin ik verkozen werd als seniorenprinses carnaval, herviel ik. Ik had het geluk dat ik tijdens die periode heel veel sms'jes, telefoontjes en kaartjes ontving- van mensen die mij steunden in mijn strijd. Daar was ik ongelofelijk dankbaar voor. Toen ik terug aan de beterhand was, besloot ik dat ik met die positiviteit iets wilde doen. Ik wilde andere mensen met dezelfde diagnose steunen. Hen opnieuw perspectief geven, iets om naar uit te kijken. Zo ontstond Lotgenotencontact bij Kanker Ninove."

Waarvoor kunnen kankerpatiënten bij jullie terecht?

"We proberen maandelijks een activiteit te organiseren. Dat is meestal een gezellig samenzijn waar je iets kan drinken en een babbeltje slaan met

andere kankerpatiënten. Vaak koppelen we er ook een andere activiteit aan. Zo was er in november een muzikale kaasen wijnavond. In december vierden we kerst met een optreden van Sofie en Luc en in januari was er de travestietenshow van Madame Chichi en Compagnie. In februari was er dan weer een ouderwetse wafelenbak. In april gaan we op daguitstap."

Alle lotgenoten nemen daaraan deel?

"Wat vooral fijn is bij Lotgenoten is dat iedereen begrijpt hoe het is om in dit ziekteproces te zitten. Wanneer je afbelt voor een afspraak of vroeger vertrekt omdat het echt niet gaat, stoot je soms wel eens op onbegrip bij mensen die niet in dezelfde situatie zitten. Als lotgenoten onder elkaar weten we wat kanker en zeker ook de behandeling doet met een mens. Er zijn dagen dat het echt niet gaat en je vastgeketend bent aan je zetel of bed. Je kan die dagen niet zelf kiezen. Bij Lotgenoten is er dan ook steeds begrip als mensen niet komen of wat vroeger vertrekken. We weten allemaal hoe het is."

Kunnen enkel patiënten aansluiten?

"Nee, ook de partner, kinderen, familie en vrienden zijn meer dan welkom. Ook zij worden immers door de ziekte getroffen en ook zij kunnen wel eens behoefte hebben aan een babbel, wat goede raad of gewoon een leuk moment."

"Ik wilde andere mensen met dezelfde diagnose steunen. Hen opnieuw perspectief geven, iets om naar uit te kijken."

Humor blijkt ook belangrijk?

"Absoluut. We houden de moed erin en vooral ook de humor. Er moet en er zal gelachen worden! Er is natuurlijk ook ruimte voor een goed gesprek als mensen het moeilijk hebben. Wanneer iemand nieuwe medicatie krijgt, kan hij of zij bijvoorbeeld op zoek gaan naar iemand die hier ervaring mee heeft. Maar we proberen wel het leven te vieren. En dat doen we goed en graag. Zo kijken we reikhalzend uit naar het huwelijk van een van onze lotgenoten. Een mooi lichtpuntje waar je naar kan uitkijken en je aan kan optrekken."

Ook individueel zorgen jullie voor de lotgenoten?

"Ja. Wanneer er iemand een moeilijke periode doormaakt, erg afziet van de behandeling of een tik gekregen heeft na een herval, proberen we in contact te blijven. We zorgen dan af en toe voor een kleine attentie of een kaart, of gaan eens langs. Dingen waar mensen zich aan kunnen optrekken. We vragen natuurlijk altijd eerst of ze het zien zitten dat we even langskomen. Wanneer iemand liever wat tijd voor zichzelf heeft, hebben we daar natuurlijk ook alle begrip voor."

De Lotgenoten zijn ondertussen een erkende vereniging geworden.

"De steun die we nu krijgen van de stad is echt een opsteker voor onze vereniging. Want koken kost nu eenmaal geld. We proberen steeds om zelfbedruipend te zijn met de inkomsten die we halen uit onze activiteiten, maar met de subsidies hebben we nu een beetje meer ademruimte. We hebben nu ook een betere structuur met een penningmeester, een secretaris en een voorzitter, wat de werking van de vereniging ten goede komt."

Je lijkt me in elk geval iemand te zijn die veel energie heeft en graag bezig is?

"Dat is zeker zo. Ik heb in het leven ook van alles wat gedaan. Ik was zelfstandige, had later een horecazaak, heb me dan omgeschoold als verzorgster, heb lang in een bejaardentehuis gewerkt en ik ben ook nog buschauffeur geweest. Dat ik tijdens mijn ziekte de Lotgenoten uit de grond heb gestampt, lag dus helemaal in de lijn der verwachting (lacht)."

Je was eerder seniorenprinses carnaval. Je blijft carnavalist in hart en nieren?

"Het bloed kruipt waar het niet gaan kan! En ook dit jaar is carnaval weer een moment om naar uit te kijken (het interview werd afgenomen voor het carnavalsweekend, red.). Ik ben ook lid van de Stedelijke Feestcommissie en leid zo mee de stoet in goede banen. Of dat probeer ik toch (lacht). Mensen zullen me dus ongetwijfeld zien lopen tijdens de stoet. Ik weet nu al dat velen me opnieuw zullen aanspreken. Mensen die zelf ziek zijn en steun willen, zoeken bij de Lotgenoten. Die mensen sta ik allemaal te woord, maar ik zeg hen ook heel duidelijk vergeet vandaag even je zorgen en vier volop carnaval. En bel me morgen, dan spreken we eens af om er over te praten. Want carnaval in Ninove is het leven vieren. En dat moet je steeds volop blijven doen, ondanks alle tegenslagen!"

Wil je graag contact opnemen met Marina rondom Lotgenotencontact bij Kanker Ninove? Dat kan via lotgenotenninove@gmail.com